

Sygn. akt II KK 108/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **M. P.**

skazanego za czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2014r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy M. P. wywiedziona od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 27 września 2013 r., sygn. akt IV Ka .../13 częściowo zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 stycznia 2013 r., sygn. akt II K... /12.

Obrońca M. P. złożył także wniosek (k. 24 akt SN) o wstrzymanie wykonania orzeczenia w stosunku do tego skazanego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy M. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zauważyć, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, gdyż stanowi

odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 2 k.k.w. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie wykonawcze wszczyna się niezwłocznie po uprawomocnieniu orzeczenia. Przyjmuje się także, że orzeczenie prawomocne jest orzeczeniem trafnym, prawidłowym, natomiast Sąd korzystający i wypowiadający się w kwestii zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. musi powziąć przekonanie, nawet przy pobieżnej lekturze akt sprawy, iż uwzględnienie kasacji i wywiedzionych w niej zarzutów jest realne. Z jednej strony wadliwość zaskarżonego w drodze kasacji orzeczenia nie może budzić wątpliwości z drugiej zaś, muszą powstać dla skazanego takie okoliczności, które przekonają, że wykonanie przez niego orzeczonej kary - przed rozpoznaniem skargi - będzie rodzić poważne i nieodwracalne dolegliwości.

Tymczasem obrońca M. P. - poza zgłoszeniem przedmiotowego wniosku - owych wyjątkowych okoliczności nie wykazał i nie uzasadnił.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia, szczególnie w sytuacji podniesionych w zarządzeniu o skierowaniu przedmiotowej sprawy na rozprawę podstaw, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.